

BẢN KHOẢN CÙNG HEO ĐẤT

Trên trang web Liên trường Trung học Pleiku có bài viết “Con heo đất”. Nội dung kêu gọi mọi người hãy tiết kiệm bằng cách cho “Heo đất” ăn mỗi ngày để có một khoản tiền dùng làm học bổng cho học sinh nghèo, hiếu học hằng năm và trích ra một ít thăm hỏi thầy cô khi đau yếu hoặc trong các dịp lễ tết để thể hiện tinh thần “Tôn sư trọng đạo”. Bài viết của một cựu học sinh trung học Pleiku năm nay đã ngoài bảy mươi chưa nhiều trăm trở.

Trần trở và ập ủ không của riêng ai mà tất cả mọi người sinh sống và làm việc tại Pleiku. Sau khi nổi lòng “con heo đất” được lên trang web Liên trường tác giả đã nhận được nhiều mail phản hồi (comment) của đọc giả. Pleiku có một sức hút lạ kỳ. Khi nghe hai tiếng Pleiku, như tiếng chim gọi bầy, làm ai ai cũng thổn thức, cũng quay về. Đó là khát vọng của các bậc cha anh mong làm điều tốt đẹp và thực tế cho con cháu và thầy cô Pleiku.

Trong các mail phản hồi đều cho rằng ý tưởng “con heo đất” đậm chất nhân văn nhưng thật khó thực hiện. Tác giả xin nêu ra những ý kiến tiêu biểu cho mọi người suy nghĩ.

1/- Trước hết là ý kiến của các bạn ở Pleiku. Theo như bài viết các anh, chị trong ban liên lạc dự kiến năm nay là năm đầu tiên “Heo đất” được phát động nên sẽ phát miễn phí cho các bạn về hộp mặt. Phản ứng: “Đây là một sự áp đặt, khi mọi người phải nhận một “Heo đất”. Mỗi lần về hộp mặt đường xá xa xôi phải lè kè “Heo đất” mang theo, bất tiện quá”.

2/- Già rồi, muốn ung dung tự tại. Vài ngàn đồng không khó nhưng khó ở chỗ chúng tôi phải tập một thói quen mới, ngày nào cũng phải nhớ cho “Heo đất” ăn.

3/- Không nên nêu tên chủ nhân “Heo đất” vì có kẻ ít người nhiều, khi nghe đọc tên và số tiên trong “Heo đất” không hay, vì đây là điều tế nhị.

4/- Không nên đập “Heo đất” ở nhà vì cho rằng... Đây cũng là vấn đề tế nhị.

5/- Không như Saigon, các anh chị trong đó mỗi tháng họp mặt một lần, dễ động viên nhắc nhở. Ban liên lạc liên trường tại Pleiku không hoạt động thường xuyên chỉ khi nào có về nguồn các anh chị mới ngồi lại với nhau bàn và phân công tổ chức. “Con heo đất” chắc khó thực hiện.

6/- “Heo đất” là ý tưởng hay đẹp của các bậc cha anh làm cho thế hệ sau tại Pleiku, nhưng ai đứng ra nhận trọng trách để làm sao đưa các “Học bổng” về đến các trường và đứng đối tượng.

7/- Những năm trước cũng có những người tâm huyết làm công việc này nhưng không thành công, liệu lần này có khả quan không?

Tóm tắt những phản hồi từ Pleiku đến Saigon là: Là một sự áp đặt - Đường sá xa xôi bất tiện phải mang theo - Không muốn tập một thói quen mới - Không nên tên chủ nhân “Heo đất”. - Ban liên lạc tại Pleiku không hoạt động thường xuyên. Ai đứng ra nhận trọng trách và học bổng đến đúng đối tượng - Rút kinh nghiệm những lần trước tại sao không thành công.

Tất cả những ý kiến đều sâu sắc, tế nhị xem ra khó thực hiện. Nhưng một yếu tố quyết định mà ta không bàn đến đó là “TÂM LÒNG”. Nếu có lòng thì khó khăn, trở ngại cách mấy cũng có thể vượt qua được. Chúng ta ai cũng nói thương nhớ Pleiku. Thương từng cành cây, ngọn cỏ, thương từng con đường dốc ngoằn ngoèo, lầy lội, từng góc phố nghèo nàn chật chội, thương mây trôi lơ lửng, thương trời thấp thật gần, thương những cơn mưa chiều kéo dài rả rích giúp đôi tình nhân có thêm thời gian bên nhau tâm sự. Thương em Pleiku má đỏ môi hồng... Thì con cháu chúng ta có hoàn cảnh khó khăn nhưng giàu tinh thần hiếu học và tinh thần “Tôn sư trọng đạo” tại sao bị lãng quên?

Cô lên các bạn! Hỡi người Pleiku! Thành công hay thất bại, nhớ hay quên “Heo đất” do ở “TÂM LÒNG”. Mong rằng lần này người Pleiku sẽ thành công.

Đỗ Văn Ngọc
Saigon - 10/2013